

Odpovědi na písemně zasláné dotazy

k odbornému panelu Středního článku podpory „Předcházení stížnostem ve školství: role komunikace a spolupráce“, který se uskutečnil 14. 4. 2026.

(Dotazy jsou zde uvedeny ve znění, v jakém byly zaslány. Upozorňujeme, že na tomto místě není možné dávat vyjádření ke konkrétnímu případu ani ke způsobu jeho prošetření.)

Dobrý den, mohou rodiče prostřednictvím petice dosáhnout vyloučení dítěte s dlouhodobým problémovým chováním ze základní školy? Děkuji.

Ne, samotnou peticí toho rodiče dosáhnout nemohou. Petice je podnět, kterým se škola nebo jiný orgán musí zabývat, ale sama o sobě nezakládá důvod ani povinnost dítě ze školy vyloučit. U základní školy navíc platí, že žáka lze podmíněně vyloučit nebo vyloučit jen tehdy, pokud již splnil povinnou školní docházku. Škola proto musí problémové chování řešit zákonnými nástroji, ne na základě petice samotné.

Prosím reakci k tomuto dotazu: Na školách nám chybí speciální pedagogové a psychologové. Velmi dobře se v praxi osvědčil projekt Sdíleného speciálního pedagoga/psychologa (nyní již ukončeno). Můžete se k této problematice někdo vyjádřit?

Sdílený model byl určen především pro menší základní školy a v této podobě již skončil. V současnosti se tato podpora u základních škol neřeší formou sdílené pozice v OP JAK, ale jiným systémovým nastavením. U základních škol do 180 žáků je od roku 2026 možné využít jako podpůrné opatření buď školního psychologa, nebo školního speciálního pedagoga.

Jak budete řešit stížnosti rodičů žáků základních škol podle § 16 odst. 9 a základních škol speciálních na kritický nedostatek míst (asi pro umístění žáků) v těchto školách v Praze?

Pokud takové stížnosti přicházejí, je potřeba je vnímat jako důležitý signál, že kapacity těchto škol v daném území nemusí odpovídat skutečné potřebě. Řešení proto nemůže spočívat jen ve vyřízení jednotlivých stížností, ale především v systematické spolupráci s hlavním městem Prahou a zřizovateli a v postupném navyšování kapacit tam, kde je to nezbytné.

Dobrý den, novinkou je možnost řešit stížnosti ve školských radách. Bohužel členové školských rad (máme 3 ZŠ, tj. 3 školské rady) vůbec netuší, jak takové stížnosti řešit. Členové ŠR nejsou odborníci, neví, jak stížnost procesně vyřídit, netuší, jaké stížnosti vůbec mohou řešit. Bylo by možné toto téma více přiblížit? Děkuji

Školská rada má nově podle § 168 odst. 1 písm. h) školského zákona projednávat podněty, oznámení a stížnosti a podle § 167 odst. 6 má být zároveň zveřejněn i způsob jejich podávání. Školská rada ale není vyšetřující ani rozhodovací orgán místo ředitele, zřizovatele nebo České školní inspekce, její role je spíše v tom, aby podnět projednala, vyhodnotila, zda do její působnosti patří, a případně jej předala tomu, kdo je příslušný věc řešit.

A co matka chronická stěžovatelka v situaci, že její syn už je ale zletilý? I tak se inspekce jejími podněty zabývá?

Ano, i tak se inspekce jejími podněty může zabývat, pokud jejich obsah spadá do její působnosti. Současně ale platí, že je-li žák již zletilý, matka za něj bez jeho pověření nevystupuje jako zákonný zástupce a v jeho individuálních věcech je primárním nositelem práv on sám; rodiče však mají i nadále právo na informace o průběhu a výsledcích vzdělávání.

Sociální sítě – škola je na sociálních sítích dehonestována, jmenovitě jsou uráženi a pomlouváni učitelé i vedení. Učitelé se obracejí o pomoc a ochranu od ředitele. Jak ředitel může zasáhnout? Děkuji

Ředitel nemůže sám odstranit cizí obsah na sociálních sítích, ale rozhodně nemá zůstat pasivní. Zaměstnavatel má povinnost své zaměstnance chránit, situaci zdokumentovat, poskytnout jim podporu, vyzvat k odstranění závadného obsahu a podle závažnosti věci využít i hlášení provozovateli sítě nebo další právní kroky. MŠMT výslovně uvádí, že ředitel odpovídá i za prevenci a řešení šikany a kyberšikany zaměřené na učitele.

Dobrý den, školu opakovaně očerňuje zákonný zástupce jednoho dítěte na ČŠI, u zřizovatele, stěžuje si na Policii ČR. Důvody: nekvalitní výuka, šikana apod. Stále píše maily vedení školy, což přerostlo únosnou mez. Škola se vždy jeho stížností věnuje, šetří, vyhodnocuje. Jak se může škola bránit, když dotyčný zveličuje a odmítá akceptovat vyhodnocení školy. Je agresivní. Doplnění k předchozímu dotazu. Ze zkušenosti: můžeme mít ve škole vše v pořádku, očerní-li nás však stěžovatel např. v oblasti prevence, nemůže pak být bohužel tato oblast silnou stránkou školy, přestože vše je v pořádku.

Možnosti školy jsou v takové situaci omezené; podstatné je, aby každý podnět věcně a písemně vyřídila, uzavřela se závěrem a další komunikaci vedla už jasně a formálně. Metodické doporučení ČŠI právě s řádným uzavřením věci a informováním stěžovatele počítá.

Samotná existence stížnosti by navíc neměla automaticky znamenat, že daná oblast nemůže být silnou stránkou školy, protože inspekční závěry mají vycházet ze zjištěných skutečností, argumentů a kritérií hodnocení.

Jak v souvislosti s respektující komunikací nahlížíte na bodové systémy typu: zapomenutý sešit – 1 bod, zapomenutý DU – 2 body, drzost – 5 bodů apod. Za 10 bodů napomenutí, za 15 bodů důtka.

Na základní škole lze napomenutí nebo důtku ukládat jen při porušení povinností stanovených školním řádem a podle závažnosti tohoto porušení. Česká školní inspekce v metodickém doporučení uvádí bodový systém spíše jako jeden z možných nástrojů oceňování žádoucího chování, tedy jako prvek pozitivní podpory, nikoli jako automatický sankční mechanismus pro ukládání kázeňských opatření.